

allerede omtalt af den ærede Ordfører. Han har tiltraadt det, og jeg har altsaa ingen Anledning til at gaae nærmere ind paa det. Forslaget, under Nr. 78, har været omtalt af den ærede Ordfører. Jeg vil deriit bemærke, at det forekommer mig at være et meget farligt Forslag, idet det nemlig giver Stamhus- og Fideicommissbestidderne Veltilgængelighed til ikke blot at kjøbe for de private Midler, de ere i Besiddelse af, men tillige til at kjøbe for Fideicommisscapitalerne, og der er jo ikke sat nogen Grændse for, i hvor vid en Udstrækning dette kan gaae, saa at de jo kunne kjøbe en særdeles stor Deel af Godsjet, navnlig hvor der til Godsjet hører betydelige Pengemidler. Jeg anseer det altsaa for et Forslag, som jeg bestemt maa stemme imod. — Forslaget under Nr. 88, som jeg har stillet, og som gaaer ud paa, at § 15 skal falde bort, har jeg stillet af den Grund, at det forekommer mig, at det er urigtigt at gjøre Fæstereis Efterladte ligesom stamshundne for en vis Tidsfrist; at Loven skal tvinge dem til at overtage Bestyrelsen af den ledig blevene Gaard, er der aldeles ikke noget Rimeligt i. Derjom det er til deres Fordeel, er det klart, at de nok finde paa at faae en Accord istand, men naar det ikke er deres Fordeel, vilde det være aldeles urigtigt at paalægge dem en saadan Tvang. Derfor har jeg troet, at denne Bestemmelse var aldeles overflødig. Begge Parter kunne jo antages i Almindelighed at have en Interesse i denne Sag, og de maae da see, hvorledes de kunne komme ud af det. Man skal ikke i den Henseende træde til med nogen Lovbestemmelse. For Diebliffet finder jeg ikke Anledning til at udtale mig om andre end de nævnte Forslag.

S. C. D. Müller: Tilligemed Medlemmet for Odense Amts 3die Valgfreds (N. Andersen) har jeg været med at stille Forslag under Nr. 61 a. Ærede Medlemmer ville jeg at dette Forslag paa en Maade er beslægtet med Nr. 59, men dog ogsaa væsentlig

forskjelligt derfra. Det er et af disse Forslag, hvorved jeg mener, at naar man strækker sig til Fordeel for den ene Part i Sagen, maa man ogsaa paa dette Punkt kunne faae Noget til Gjengæld for den anden Part. Naar dette Forslag ikke bliver vedtaget, eller ikke har Udfigt til, under de senere Forhandlinger, at komme frem igjen, saa har jeg megen Betænkelighed ved Forslaget Nr. 62, der udtaler, at Forbdrøtten kan faae Gaarden solgt i Parcelser. Hvis der ikke gaabes Afgang for de Vedkommende til et Overbud paa de Hovedparceller og de andre Parceller, er jeg meget bange for dette Forslag. Oprindelig havde jeg derfor skrevet Forslaget om Overbud saaledes, at det skjedde imellem Overbud paa selve Hovedparcellen og Overbud paa de enkelte mindre Dele, saaledes nemlig, at det førstnævnte Overbud skulde være for den større Part forholdsvis mindre end det sidstnævnte. Da vilde Godsfeieren i særdeles vigtige Tilfælde nok naae at faae visse Parceller, men hvor det hele derimod fra hans Side gif ud paa at berøve Gaarden Skov, Torvekker eller Sligt, vilde paa den anden Side ogsaa Fæstereis være istand til at beskytte Eiendommen mod en saadan Formindskelse, som for ham har meget større Betydning end selve det Areal, hvorom der er Tale. Det er altsaa for paa alle Maader at bane Veien til en Overenskomst, at jeg har stillet Forslaget. Da nu ikke alene Forslaget under Nr. 6, men ogsaa senere §§ 9 og 14 ere faldne bort, har jeg været noget tilbøielig til at forhandle med min ærede Medforslagsstiller om paa dette Stadium af Sagen at tage Forslaget tilbage; men naar man paa den anden Side seer hen til de Afstemninger, der ere foregaaede med Hensyn til §§ 8 og 9, er jeg overbevist om, at vi i Realiteten Intet have vundet ved Udeladelsen af § 9, saalænge vi beholde de to sidste Punkter af § 8, og af den Grund er det, at jeg, ideimindste foreløbigt, skal fastholde Forslaget. Forslaget har, som det forekommer mig, sine store Fordele fremfor For-